

tænke sig om to gange, før man forøger statens budget med så betydelige beløb, som der her er tale om, men det må erkendes, at den økonomiske udvikling har medført, at der var noget at rette for tjenestemændenes vedkommende, specielt på nivelleringsområdet, som så ofte har været omtalt, og ikke mindst efter *den nye arbejdsoverenskomst* må det erkendes, at der for de lavere lønnede tjenestemænds vedkommende var noget at rette.

Det er bekendt, at tjenestemændene oprindeligt havde fremsat ønske om større beløb end de her foreslåede. Der er anledning til at fremhæve, at tjenestemændenes organisationer under de førte forhandlinger har vist megen forståelse og megen vilje til at nå frem til et resultat sammen med regeringen. Jeg har personlig haft glæde af den gode atmosfære, der under disse omstændigheder har præget de førte forhandlinger. Jeg tror, regeringen og tjenestemændene er enige om, at det i sig selv er noget værdifuldt, at vi nåede frem til *enighed*, og at vi sammen kunne komme til rigsdagen med et forslag. Det er egnet til at understrege betydningen og værdien af den forhandlingsret, som ved lov er tilsagt tjenestemændene.“

Ved lovforslagets 1. behandling anbefalede *Holger Eriksen* (S) lovforslaget til gennemførelse under henvisning til, at organisationerne havde tiltrådt det. Der var et og andet i den trufne ordning, han kunne have ønsket anderledes, men rigsdagen burde efter hans opfattelse vedtage den, som den forelå. Han fandt imidlertid, at det nedsatte nivelleringsudvalg var blevet negligeret af ministeren, og socialdemokratiet ønskede i hvert fald ikke fortsat at være repræsenteret i dette udvalg. Desuden udtalte han sin „store forbavselse over sidste afsnit i § 4, hvor det foreslås, at *rigsdagsmændene* skal have 2, senere 3 ekstraportioner på samme måde som tjenestemændene får det. Det er ikke fordi jeg er uenig med den højtærede finansminister i, at det er en naturlig konsekvens af det, der er sket for tjenestemændenes vedkommende, men rent principielt er det min opfattelse, at hverken ministeren eller nogen administration har kompetence til at fremkomme med forslag om, hvilket vederlag rigsdagsmedlemmerne skal have. Her må rigsdagen selv være initiativtagende, medmindre der som tidligere er truffet aftale med rigsdagens præsidium, før forslag fremsættes.“

Arnth Jensen (V) fandt lovforslaget tilfredsstillende, og *Karl Olsen* (KF) betegnede det som et godt skridt frem ad den vej, som hans parti ved at stille ændringsforslag til tidligere lovforslag havde arbejdet henimod. *Svend Jørgensen* (RV) fandt ikke lovforslaget tilfredsstillende set fra de ugiftes og samgiftes og fra pensionisternes synspunkter. Han fremhævede tillige, at lønordningen efterhånden var blevet så indviklet, at den allerede af den grund trængte til en gennemgribende revision. Som